er en Pligt, at alle Eleverne deltage i Køkkenskoleundervisningen."

Højskoleforstander *Dolleris* vilde som delegeret for Odderkredsen — i Embedspligt udtale, at man kan træffe Mennesker, der ville spørge: vil Duften ikke gaa bort, vil Kvindernes Evne til at hygge og skabe et Hjem ikke gaa tabt ved sligt, vil den kolde Beregning og Forstand ikke blive overhaandtagende, naar alt skal vejes paa denne Vægtskaal? — Han troede det ikke. Naar Kvindernes Interesser — som for Tiden — synes at gaa bort fra Husgerningen, kan Grunden være den, at den bliver triviel, naar den gøres i Blinde. Man bliver Træl i Arbejdet, naar Sjæl og Legem ikke følges ad. Nu er der vaagne Interesser i Landbruget, der skal en intelligent Mand til at være Røgter, man kan ikke bruge en Træl til et saadant Arbejde. — Vi skulle heller ikke have Trælkvinder til at gaa i Køkkenet, de maa have Forstaaelse af deres sammensatte Gerning. Hjemmets Hygge og Hjemmets Storhed vil ikke blive mindre, men større, hvor man forstaar ogsaa Køkkenets Betydning. Sagen maa frem. Landet giver aarlig 300,000 Kr. til Landbohøjskolen, det er ikke for meget at forlange 10,000 Kr. for at lære Kvinderne at opfodre Mennesker.

Fru *Møller:* Vi maa lære, og vi kunne godt forlange noget stort. Hvor mange Penge bliver der ikke givet ud til Mandens Værnepligt? Vi kunne forlange, at vi ville aftjene vor Værnepligt ved at uddannes til dygtige Husmødre."

Fru *Buchvald:* „Ja, og Sagen maa frem som Statssag. Det er aldeles umuligt at kunne lære dette paa kort Tid, — det maa læres grundigt."

Fru *B. B. Nielsen* gennemgik derefter Timeplanen, der var fremkommen ved Bistand fra mange Sider og Samarbejde mellem mange værdifulde Kræfter. „En saadan Husmoderskole vil ikke blive et afsluttende Kursus, Aaret før de unge skulle giftes, men et grundlæggende Kursus i 18 Aars Alderen, som skal fortsættes og udvikles i det praktiske Liv."

Fru *Laursen,* Aarhus: „Det vilde være af stor Betydning, om der ligesom blev sat et Stempel paa Husgerningen. Mange synes, at det er større at gaa ud i andre Erhverv. Kunde Staten nu sætte Stemplet paa denne, saa den blev mere anerkendt, vilde det have en stor Betydning. Det er lige saa vigtigt for Hustruen som for Manden, at man ikke stoler paa „Heldet", men er sikker i sin Sag, at man regner med et bestemt Resultat af en bestemt Maade at tage et bestemt Arbejde paa."

Ordstyreren sluttede med en Tak til Fru Birgitte Berg